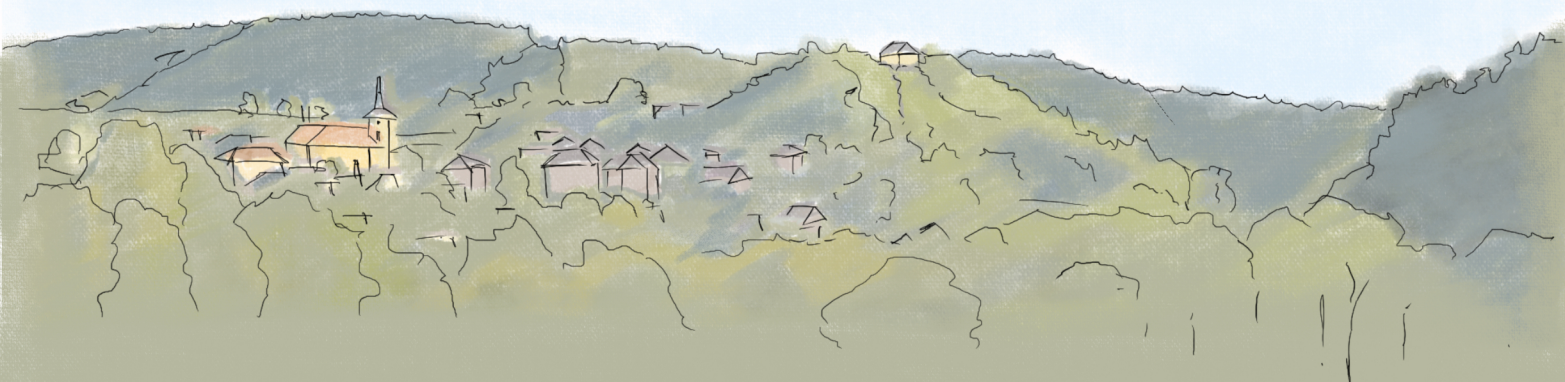
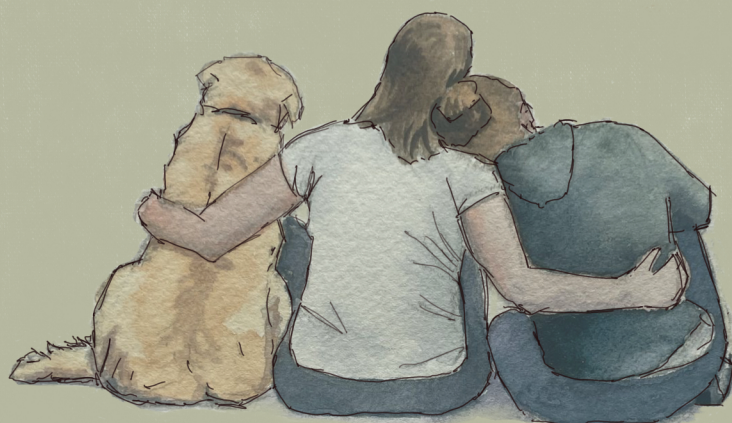

Svatební zpěvník

6.9.2025

Obsah

1982	2
Amazonka.....	3
Anděl	4
Báječná ženská.....	5
Bedna od Whisky.....	6
Bláznova ukolébavka	7
Čtyři slunce	8
Frankie Dlouhán	9
Gorale.....	10
Hlídej lásku, skálo má.....	11
Hudsonský šífy.....	12
Jarošovský pivovar.....	13
Jó třesně zralý	14
Karavana mraků	15
Kozel	16
Mažoretka	17
Měla krátkou ofinu	18
Na kameni kámen.....	19
Nad stádem koní	20
Okoř	21
Prachovské skály.....	22
Prodavač	23
Proměny.....	24
Rodné údolí.....	25
Rovnou, tady rovnou	26
Růže z papíru	27
Řekni kde ty kytky jsou.....	28
Stánky	29
Tři citrónky	30
Tři čuníci.....	31
Tři kříže	32
Tulácký ráno.....	33
Veličenstvo kat.....	34
Za svou pravdou stát	35
Zabili, zabili	36

1982

E C E C#

E A F# H

E C E C#

1. Chlapec brečí, nesmíš ho hladit

E A F# H

Když ho budeš hladit, tak ho můžeš zabít

E C E C#

Seš víla lipís, máš bílý auto

E A F# H

Všechny nás voziš a to máme za to

E C E C#

že známe heslo,

E A H F#

že známe heslo,

E F E F

Lipís mi kája!

E D G A

R: devatenásetosmdesátdva - jsem malej ýmo a ty jsi princezna

E D G A

devatenásetosmdesátdva - nejlepší pop art, ledňáček, kofola

E D G A

devatenásetosmdesátdva - brutální všechno, nejlepší vzpomínky

E D G A

devatenásetosmdesátdva - nejlepší nohy maminky, maminky

E C E C#

E A F# H

1.

R:

R2: devatenásetosmdesátdva...

devatenásetosmdesátdva...

R: [do ztracena]

Amazonka

D

1. Byly krásný naše plány,

F#mi Fmi Emi

byla jsi můj celej svět,

D

čas je vzal a nechal rány,

Emi A

starší jsme jen o pár let.

2. Tenkrát byly děti malý,

ale život utíká,

už na "táto" slyší jinej,

i když si tak neříká.

A7 D

R: Nebe modrý zrcadlí se

H7 Emi

v řece, která všechno ví,

D

stejnou barvu jako měly

Emi A

tvoje oči džínový.

3. Kluci tenkrát, co tě znali,

všude, kde jsem s tebou byl,

"Amazonka" říkali,

a já hrdě přisvědčil.

4. Tvoje strachy, že ti mládí

pod rukama utíká

vedly k tomu, že ti nikdo

"Amazonka" neříká.

R:

5. Zlatý kráse cingrlátek,

jak sis časem myslela

vadil možná trampskej šátek,

nosit dáls' ho nechtěla.

A7 D

R: Ted' jsi víla z paneláku,

H7 Emi

samá dečka, samej krám,

D

já si přál jen, abys byla

Emi A

pořád stejná, přísahám,

G D

pořád stejná, přisa-hám.

Anděl

G Emi G D7

1. Z rozmlácenýho kostela v krabici s kusem mýdla

G Emi G D7 G

přinesl jsem si anděla, polámali mu křídla,

G Emi G D7

díval se na mě oddaně, já měl jsem trochu trému,

G Emi G D7

tak vtiskl jsem mu do dlaně lahvičku od parfému.

G Emi G D7

R: A proto, prosím, věř mi, chtěl jsem ho žádat,

G Emi G D7

aby mi mezi dveřmi pomohl hádat,

G Emi D7 G

co mě čeká a nemine,

G Emi D7 G

co mě čeká a nemine.

2. Pak hlídali jsme oblohu, pozorující ptáky,

debatující o Bohu a hraní na vojáky,

do tváře jsem mu neviděl, pokoušel se ji schovat,

to asi ptákům záviděl, že mohou poletovat.

R: A proto, prosím, věř mi, chtěl jsem ho žádat, ...

3. Když novinky mi sděloval u okna do ložnice,

já křídla jsem mu ukoval z mosazný nábojnice,

a tak jsem pozbyl anděla, on oknem odletěl mi však přítel prý mi udělá novýho z mojí helmy.

R: A proto, prosím, věř mi, chtěl jsem ho žádat, ...

Báječná ženská

A D
1. Tenhle příběh je pravda, ať visím, jestli vám budu lhát,
E A
já jsem potkal jednu dívku a do dnešního dne ji mám rád,
D
nikdy neměla zlost, když jsem hluboko do kapsy měl,
E A
vždycky měla pochopení a já se s ní nikdy hádat nemusel.

A D
R: Když si báječnou ženskou vezme báječnej chlap,
E A
tak mají báječnej život plnej báječnejch dní bez útrap,
D
celej den jen tak sedí a popíjejí Châteauneuf-du-Pape,
E A
když si báječnou ženskou vezme báječnej chlap.

2. Nikdy jsem neslyšel: kam jdeš, kdy přijdeš a kde jsi byl,
a já nikdy nezapomněl, abych svoje sliby vyplnil,
a když vzpomínala, tak jen na to hezký, co nám život dal,
nedala mi příležitost, na co bych si taky stěžoval.

R:

3. Tenhle příběh je pravda a sním svůj klobouk jestli jsem vám lhal
že jsem potkal jednu dívku a tu dívku jsem si za ženu vzal,
zní to jako pohádka z oříšku královny Máb,
že si báječnou ženskou vzal jeden báječnej chlap.

R:

H E
R: Když si báječnou ženskou vezme báječnej chlap,
F# H
tak mají báječnej život plnej báječnejch dní bez útrap,
E
celej den jen tak sedí a popíjejí Châteauneuf-du-Pape,
F# H
když si báječnou ženskou vezme báječnej chlap.

Bedna od Whisky

Ami C Ami E

1. Dneska už mně fóry ňák nejdou přes pysky,

Ami C Ami E Ami

stojím s dlouhou kravatou na bedně vod
whisky,

Ami C Ami E

stojím s dlouhým vobojkem jak stájovej pinč,

Ami C Ami E A 4x

tu kravatu, co nosím, mi navlík' soudce Lynč.

A D E A

R: Tak kopni do tý bedny, ať panstvo nečeká,

A D E A

jsou dlouhý schody do nebe a štreka daleká

A D E A

do nebeskýho baru, já sucho v krku mám,

A D E Ami 4x

tak kopni do tý bedny, ať na cestu se dám.

2. Mít tak všechny bedny od whisky vypitý,

postavil bych malej dům na louce ukrytý,

postavil bych malej dům a z vokna koukal ven

chlatal bych tam s Bilem a chlatal by tam
Ben.

R: Tak kopni do tý bedny, ...

3. Kdyby jsi se, hochu, jen porád nechtěl rvát,
nemusel jsi dneska na týhle bedně stát,
moh' jsi někde v suchu tu svoji whisky pít,
nemusel jsi dneska na krku laso mít.

R: Tak kopni do tý bedny, ...

4. Až kopneš do tý bedny, jak se to dělává,
do krku mi zvostane jen díрка mrňavá,
jenom díрка mrňavá a k smrti jenom krok,
má to smutnej konec a whisky ani lok.

R: Tak kopni do tý bedny, ať panstvo nečeká,
jsou dlouhý schody do nebe a štreka daleká
do nebeskýho baru, já sucho v krku mám,
tak kopni do tý bedny.

R.:

Bláznova ukolébavka

A E D A

1. Máš, má ovečko, dávno spát, už píseň ptáků končí,

E D A

kvůli nám přestal i vítr vát, jen můra zírá zvenčí,

E D

já znám její zášť, tak vyhledej skryš,

E D E

zas má bílejší plášť a v okně je mříž.

A E

R: Máš, má ovečko, dávno spát,

D H

a můžeš hrát, ty mě můžeš hrát,

A D A D

vždyť přijdou se ptát, zítra zas přijdou se ptát,

A D A

jestli ty v mých představách už mizíš.

A E D A

2. Máš, má ovečko, dávno spát, už máme půlnoc temnou,

E D A

zítra budou nám bláznům lát, že ráda snídáš se mnou,

E D

proč měl bych jim lhát, že jsem tady sám,

E D E

když tebe mám rád, když tebe tu mám.

R:

Čtyři slunce

Ami, F, C, G, 4x

Ami F C G Ami F C G
1. Čtyři slunce svítěj pro radost,
Ami F C G Ami F C G
vlnovka se zvedne, když má dost.
Ami F
A čtyři slunce svítěj,
Dmi G
lidem pod nima není zima.
Ami F
Si jako malý dítě
Dmi G
a můžeš začít zase znova.

Ami F Dmi G Gsus4
R: Já vím, někdy to nejde.
Ami F Dmi G Gsus4
Já vím, všechno to přejde.

Ami, F, C, G, 4x
2. Čtyři slunce svítěj pro radost,
přejdu řeku, vede přes ní most.
Čtyři slunce svítěj,

lidem pod nima není zima.
Si jako malý dítě
a můžeš začít zase znova.

R: Já vím, někdy to nejde
já vím, všechno to přejde

Ami, F, C, G, 4x
3. Čtyři slunce svítěj pro radost,
vlnovka se zvedne, když máš dost.
Čtyři slunce svítěj,
lidem pod nima není zima.
Si jako malý dítě
a můžeš začít zase znova.

R: Já vím, někdy to nejde.
Já vím, všechno to přejde.
Já vím, někdy to nejde
já vím, všechno to přejde.

4. Čtyři slunce svítěj pro radost,
vlnovka se zvedne, když máš dost.

Frankie Dlouhán

G C G

1. Kolik je smutného, když mraky černé jdou

D C G

lidem nad hlavou, smutnou dálavou,

G C G

já slyšel příběh, který velkou pravdu měl,

D C G

za čas odletěl, každý zapomněl

D

R: Měl kapsu prázdnou Frankie Dlouhán,

C G

po Státech toulal se jen sám,

C G D D7

a že byl veselej, tak každej měl ho rád.

C G Emi

tam ruce k dílu mlčky přiloží a zase jede dál,

C D

a každej, kdo s ním chvíli byl,

C D G

tak dlouho se pak smál

2. Tam, kde byl pláč, tam Frankie hezkou píseň měl,

slzy neměl rád, chtěl se jenom smát.

A když pak večer ranče tiše usínaj,

Frankův zpěv jde dál, nocí s písni dál.

R: Měl kapsu prázdnou Frankie Dlouhán...

3. Tak Frankieho vám jednou našli, přestal žít,

jeho srdce spí, tiše, smutně spí.

Bůhví jak, za co, tenhle smíšek konec měl,

farář píseň pěl, umíráček zněl.

R: Měl kapsu prázdnou Frankie Dlouhán...

Gorale

A D E A

Za lasami za gorami za dolinami

D E A

pobili się dwaj gorale ciupagami

D E A

|: Hej gorale, nie bijta się

D E A

ma góralka dwa warkocze podzielita się :|

A D E A

Za lasami za gorami za dolinami

D E A

pobili się dwaj gorale ciupagami

D E A

|: Hej gorale, nie bijta się

D E A

ma goralka dwoje oczu podzielita się :|

> refrén a |:sloka:|

Za lasami za gorami za dolinami

pobili się dwaj gorale ciupagami

|: Hej gorale, nie bijta się

ma goralka wielkie serce podzielita się :|

Za lasami za gorami za dolinami

pobili się dwaj gorale ciupagami

|: Hej gorale, nie bijta się

ma goralka z przodu z tyłu podzielita się :|

> refrén a |:sloka:|

Hlídej lásku, skálo má

A E7 A

1. Jak to v žití chodívá, láska k lidem přichází

D A

přijde, jen se rozhlédne a zase odchází.

D A

Já ji potkal ve skalách, šla bosá jenom tak

E7 A

měla džínsy vybledlý, na zádech starej vak.

Ref: Hlídej lásku, skálo má

E7 A

než se s ránem vytratí

čeká na nás těžká pouť

D A

až se s ránem vytratí.

Mezi lidmi je těžké plout

D A

až se s ránem vytratí

víš co umí člověk, pojd'

E7 A

než se s ránem vytratí.

2. Když mi ahoj povídá, úsměvem mě pohladí

tak zas jedna z mála snad, co jí tulák nevadí

sedli jsme si na stráni

dole zpíval řeky proud

den zmizel za obzorem

stín skryl náš tichý kout.

Ref: Hlídej lásku, skálo ...

Hudsonský šífy

Ami C

1. Ten, kdo nezná hukot vody lopatkama
vířený,

G Ami

jako já, jó jako já,

Ami G

kdo Hudsonský slapy nezná sírou pekla
sířený,

Ami G Ami G Ami

ať se na Hudsonský šífy najmout dá, jo-ho-
ho.

2. Ten, kdo nepřekládal uhlí, šíf když na
mělčinu vjel,

málo zná, málo zná,

ten, kdo neměl tělo ztuhlý, až se nočním
chladem chvěl,

ať se na Hudsonský šífy najmout dá, jo-ho-
ho.

F Ami G Ami

Ref: Ahoj, páru tam hoď, ať do pekla se dříve
dohrabem,

G Ami G Ami

jo-ho-ho, jo-ho-ho.

3. Ten, kdo nezná noční zpěvy zarostenejch
lodníků,

jako já, jó jako já,

ten, kdo cejtí se bejt chlapem, umí dělat
rotyku,

ať se na Hudsonský šífy najmout dá, jo-ho-
ho.

4. Ten, kdo má na bradě mlíko, kdo se rumem
neopil,

málo zná, jó málo zná,

kdo necejtí hrůzu z vody, kde se málem
utopil,

ať se na Hudsonský šífy najmout dá, jo-ho-
ho.

Ref:

5. Kdo má roztrhaný boty, kdo má pořád jenom
hlad,

jako já, jó jako já,

kdo chce celý noci čuchát pekelnýho vohně
smrad,

ať se na Hudsonský šífy najmout dá, jo-ho-
ho.

6. Kdo chce zhebnout třeba zejtra, komu je to
všechno fuk,

kdo je sám, jó jako já,

kdo má srdce v správným místě, kdo je prostě
príma kluk,

ať se na Hudsonský šífy najmout dá, jo-ho-
ho.

Ref: Ahoj, páru tam hoď, ať do pekla se dříve
dohrabem,

jo-ho-ho, jo-ho-ho

jo-ho-ho, jo-ho-ho.

Jarošovský pivovar

G D C G. Cdur

1. Léta tam stál, stojí tam dál

G D C D D

pivovar u cesty, každý ho znal,

G D C G

léta tam stál, stát bude dál,

G D C G G

ten, kdo zná Jarošov, zná pivovar.

C D G Em

R: Bílá pěna, láhev orosená,

C D G G

chmelový nektar já znám,

C D G Em

jen jsem to zkusil a jednou se napil,

C D G G

od těch dob žízeň mám.

2. Bída a hlad, kolem šel strach,

když bylo piva dost, mohl ses smát,

tři sta let stál, stát bude dál,

ten, kdo zná Jarošov, zná pivovar.

R: Bílá pěna, láhev orosená,

chmelový nektar já znám,

jen jsem to zkusil a jednou se napil,

od těch dob žízeň mám.

R: 2x

C D G

Jarošovský pivovar.

Jó třešně zrály

C G7 C

1. Jó, třešně zrály, zrovna třešně zrály,

C E7 Ami Dmi G7 C - G7

sladký třešně zrály a teplej vítr vál.

C G7 C

A já k horám v dáli, k modrej horám v dáli,

C E7 Ami Dmi G7 C

sluncem, který pálí, tou dobou stádo hnal.

C Ami Dmi G7 C

R: Jó, třešně zrály, sladký třešně zrály,

C E7 Ami F Dmi G7 C - G7

sladký třešně zrály, a jak to bylo dál?

2. Tam, kde je ta skála, ta velká bílá skála,

tak tam vám holka stála a bourák opodál.

A moc se na mě smála, zdálky už se smála,

i zblízka se pak smála a já se taky smál.

R: Jó, třešně zrály, sladký třešně zrály,

sladký třešně zrály, a jak to bylo dál?

3. Řekla, že už dlouho mě má ráda, dlouho mě má ráda,

dlouho mě má ráda, abych prej si ji vzal,

ať nechám ty svý stáda, že léta pilně strádá,

jen abych ji měl rád a žil s ní jako král.

R: Jó, třešně zrály, sladký třešně zrály,

sladký třešně zrály, a jak to bylo dál?

4. Pokud je mi známo, já řek' jenom: dámo,

milá hezká dámo, zač bych potom stál.

Ty můj typ nejsi, já mám svoji Gracy,

svojí malou Gracy, a tý jsem srdce dál.

R: Jó, třešně zrály, sladký třešně zrály,

sladký třešně zrály, a jak to bylo dál?

5. Jó, u tý skály dál třešně zrály,

u tý modrý hory v dáli , teplej vítr vál.

A já od tý skály, od tý bílý skály

k slunci který pálí, zas hnal svý stádo dál.

R: Jó třešně zrály, u tý bílý skály

K slunci který pálí jsem hnal svý stádo dál.

Karavana mraků

A F#mi

1. Slunce je zlatou skobou na vobloze přibitý,
D E A E7
pod sluncem sedlo kožený,
A F#mi
pod sedlem kůň, pod koněm moje boty rozbitý
D E A
a starý ruce sedřený.

A7 D E F#mi

R: Dopředu jít s tou karavanou mraků,
D E F#mi
schovat svou pleš pod stetson dřavý,
Hmi E7 F#mi Hmi
[: jen kousek jít, jen chvíli, do soumraku,
F#mi C# F#mi E7
až tam, kde svítí město, město bělavý. :]

A F#mi

2. Vítr si tiše hvízdá po silnici spálený,
D E A E7
v tom městě nikdo nezdraví,
A F#mi
šerif i soudce - gangstři, voba řádně zvolení
D E A
a lidi strachem nezdravý.

A F#mi

3. Sto cizejch zabíječů s pistolema skotačí
D E A E7
a zákon džungle panuje, je jé jé
A F#mi
provazník plete smyčky, hrobař kopat nestačí
D E A
a truhlář rakve hobluje.

A7 D E F#mi

R: V městě je řád a pro každého práce,
D E F#mi
buď ještě rád, když huba voněmí,
Hmi E7 F#mi Hmi
[: může tě hrát, že nejseš na voprátce
F#mi C# F#mi E7
nebo že neležíš pár inchů pod zemí. :]

A F#mi

1. Slunce je zlatou skobou na vobloze přibitý,
D E A E7
pod sluncem sedlo kožený,
A F#mi
pod sedlem kůň, pod koněm moje boty rozbitý
D E A
a starý ruce sedřený.

A7 D E F#mi

R: Pryč odtud jít s tou karavanou mraků,
D E F#mi
kde tichej dům a pušky rezaví,
Hmi E7 F#mi Hmi
[: orat a sít od rána do soumraku
F#mi C# F#mi E7
a nechat zapomenout srdce bolavý. :]

Kozel

- G C
1. Byl jeden pán, ten kozla měl,
D G
velice si s ním rozuměl,
G C
měl ho moc rád, opravdu moc,
D G
hladil mu fous na dobrou noc.
2. Jednoho dne se kozel splet',
rudé tričko pánovi sněd',
jak to pán zřel, zařval "jéjé",
svázal kozla na koleje.
3. Zapískal vlak, kozel se lek':
"to je má smrt", mečel "mek, mek",
jak tak mečel, vykašlal pak
rudé tričko, čímž stopnul vlak.

Mažoretka

A E

1. Každý chce mít svůj akvário

H D

každý chce mít vlastní balkon
z tvých přání jsou jako vždycky
zdechliny

2. Život je legrační

někdy se to potká

tvůj syn je výtečný

chce být mažoretka

tancuje po bytě

našel tě na kazetě

jak stojíš u tyče

tak co po něm chceš? (3x)

třeba tě nezastřelí

D# A# #F

R: Vždyť holky jako ty pláčou jen po tmě

Hele lahůdko prodej se,

jeď do Panama City,

si tanečnice go go,

a chceš vypadnout z garsonky,

ted hned okamžitě!

3. Život je protivník

někdy se to potká

někdy nepotká

a to je trochu depka

tvůj syn zas tancuje

našel tě na kazetě

chybí mu náčelník

tak co po něm chceš? (3x)

třeba tě nezastřelí

R: Vždyť holky jako ty pláčou jen po tmě...

4.=1.

Měla krátkou ofinu

A E Hmi D

A E Hmi D

1.A E

Měla krátkou ofinu a hledala wifinu,

Hmi D

nemohla ji najít, a pak

A E

vymazala z mobilu dalšího krále debilů,

Hmi D

kterýmu před tím napsala fuck.

2. Slunce svítilo do dubna, ji bolela kedlubna,
srdce, to ji bolelo fakt.

Černý řasy se lepily a jiný barvy nebyly
nežli ty černý, bylo to tak.

Ref.A E Hmi D

A ví to máma, že zamilovat

A E Hmi D

a ví to táta, to není jen tak.

Sólo

A E Hmi D

A E Hmi D

3. Měla krátkou ofinu a ubalila bylinu,
plavala tam na louce znak.

Slunce pořád svítilo a už to černý nebylo,
jen na nehtech byl ten černej lak.

4. Vzpomněla si na mámu a na dalajlámu,
to je ten nejlepší chlap.

Pak zavolala tátovi a ten to taky dobře ví,
jaký to je, jaký to je se zamilovat.

Jaký to je

Ref. 2x

A měla krátkou ofinu, měla krátkou, měla, měla.

(A pod ní měla čelo a mozek)

A měla krátkou ofinu a stejně přes ni neviděla.

(Tu kouli připoutanou k noze)

Měla krátkou ofinu, měla krátkou, měla, měla.

(A večer možná pod ní bude klozet)

A měla krátkou ofinu a stejně přes ni neviděla.

(Ty mraky který pluly)

A měla krátkou ofinu, měla krátkou, měla, měla

Na kameni kámen

E

1. Jako suchej, starej strom,

Amaj7

jako všeničící hrom,

E

jak v poli tráva

E

Amaj7

připadá mi ten náš svět, plnej řečí,

C#mi H E

a čím víc, tím líp se mám.

Amaj7

R: Budem o něco se rvát,

C#mi H

až tu nezůstane stát

E

na kameni kámen,

Amaj7

a jestli není žádnéj Bůh,

C#mi H

tak nás vezme země - vzduch,

E

no, a potom amen.

2. A to všechno proto jen,

že pár pánů chce mít den bohatší králů,

přes všechna slova, co z nich jdou,

hrabou pro kuličku svou, jen pro tu svou.

R:

3. Možná jen se mi to zdá,

a po těžký noci přijde, přijde hezký ráno,

jaký bude, nevím sám,

taky jsem si zvyk na všechno kolem nás.

R:

Nad stádem koní

G D Ami C

1. Nad stádem koní í-í-í, podkovy zvoní, zvoní

Černý vůz vlečou-o-o-ou a slzy tečou a já volám

2. Tak neplač mů-ůj kamaráde, náhoda je blbec, když krade

Je tuhý jak veka a řeka ho splaví, máme ho rá-á-di

F C D

Ref: No tak có, tak có, tak có

3. Vždycky si přá-ál, až bude popel, i s kytaro-o-ou-ou

Vodou ať plavou, jen žádný hotel, s křížkem nad hlavou

4. Až najdeš místo, kde je ten pramen a kámen co praská-á-á

Budeš mít jisto, patří sem popel a každá láska

F C D

Ref: No tak có, tak có, tak có.

5. Nad stádem koní-í-í, podkovy zvoní, zvoní

Černý vůz vlečou-o-o-ou a slzy tečou a já šeptám

Vysyp ten popel kamaráde, do bílé vody, vody

G D Ami C - C/H - C - C/H

Vyhasnul kotel a náhoda je, štěstí od podkovy.

Vysyp ten... 3x

Okoř

A

1. Na Okoř je cesta, jako žádná ze sta,

E7 A

roubená je stromama.

A

Když jdu po ní v létě, samotný na světě,

E7 A

sotva pletu nohama.

D A

Na konci té cesty trnité,

H7 E7

stojí krčma jako hrad, jako hrad.

A

Tam zapadli trampí, hladoví a sešlí,

E7 A

začli sobě notovat.

A E7

R: Na hradě Okoři světla už nehoří,

A E7 A

bílá paní šla už dávno spát.

E7

Ta měla ve zvyku, podle svého budíku,

A E7 A

o půlnoci chodit strašívát.

D A

Od těch dob, co jsou tam trampové,

H7 E7

nesmí z hradu pryč, z hradu pryč.

A E7

O půlnoci v podhradí se šerifem dovádí,

A E7 A

on jí sebral od komnaty klíč.

2. Jednoho dne z rána roznesla se zpráva,
že byl Okoř vykraden.

Nikdo neví dodnes, kdo to tenkrát odnes,
nikdo nebyl dopaden.

Šerif hrál celou noc mariáš

s bílou paní v kostinci, v kostinci.

Místo aby hlídal, zuřivě ji líbal,

dostal z toho zimnici.

R:

Prachovské skály

Ami

A7

1. Zavři svoje oči, Hano, rozvázalo se ti lano.

Dmi

H7

Padej trochu doprava, pod námi jde výprava.

E7

Ami

Buch, tentokrát to dobře dopadlo.

H7

E7

Ami G7

Zahrálas jen turistům hrozná divadlo.

C

G7

R1: Co bychom se báli na Prachovské skály

C

G7

C

G7

dudlaj, dudlaj, dá

C

G7

Do Českého ráje cesta příjemná je

C

G7

C

C7

dudlaj, dudlaj, dá

F

C

Horolezci, horolezkyně, horolezčata,

D7

G7

nelezte na skálu co je hodně špičatá.

C

G7

Spadnete do písku a svou rodnou vísku

G7

C

E7

nespatříte více, dudlaj dá.

2. Je mi podezřelý, Hano, že ti povolilo lano.

Že jsi něco vypila? Málem jsi se zabila!

Ach, příště, než tě vezmu do věží

foukneš si do balónku, on tě prověří.

R1: Co bychom se báli na Prachovské skály....

Prodavač

C

Rec: Pojdte všichni dovnitř, pozvěte si všechny známé,

my vám dobrou radu dáme, neboť právě otvíráme,

prodáváme, vyděláme, co kdo chcete, tak to máme,

co nemáme, objednáme, všechno máme, všechno víme,

poradíme, posloužíme.

C

F

1. Stál krámek v naší ulici, v něm párky, buřty s hořčicí

G

C

G7

a bonbóny a sýr a sladký mák.

C

C7

F

Tam chodíval jsem potají, tak jak to kluci dělají,

G

C C7

a ochutnával od okurek lák.

F

C

A pro mou duši nevinou, pan vedoucí byl hrdinou,

D7

G G7

když po obědě začal prodávat.

C

C7

F

Měl jazyk mrštný jako bič a já byl z něho celý pryč

G

C

a toužil jsem se prodavačem stát.

C

Ref: Pět deka, deset deka, dvacet deka, třicet deka,

F

kilo chleba, kilo cukru, jeden rohlík, jedna veka,

G

C

G7

všechno máme, co kdo chcete, obchod kvete, jen si račte říct.

C

Čtyři kila, deset kilo, dvacet kilo, třicet kilo,

F

navážíme, zabalíme, klaníme se, to by bylo,

G

C

prosím pěkně, mohu nechat o jedenáct deka víc?

2. Já nezapomněl na svůj cíl a záhy jsem se vyučil, a moh' být ze mě prodavačů král.

Jenomže, jak běžel čas, náhle zaslechl jsem hudby hlas a znenadání na jevišti stál.

I když nejsem králem zpěváků, teď zpívám s partou Fešáků

a nikdo vlastně neví, co jsem zač.

Mě potlesk hřeje do uší a mnohý divák netuší, že mu vlastně zpívá prodavač.

Ref:

3. Dnes nemá nikdo ponětí, co bude koncem století,

už v duchu vidím, jak tu vládne shon.

A dětem líčí babička, jak vypadala elpíčka

a co byl vlastně starý gramofon.

I kdyby v roce dva tisíce, byla veta po muzice, obchod je věc stále kvetoucí.

Už se vidím, je to krása, ve výloze nápis hlásá:

Michal Tučný, odpovědný vedoucí.

Ref:

Proměny

Ami G C

1. Darmo sa ty trápiš můj milý synečku,

E Ami

nenosím ja tebe nenosím v srděčku.

C G C Dmi E Ami

A já tvoja ne-bu-du ani jednu hodinu.

2. Copak sobě myslíš má milá panenko,

vždyť ty si to moje rozmilé srdénko.

A ty musíš bý-ti má lebo mi tě Pán Bůh dá.

3. A já sa udělám malú veverečku,

a uskočím tobě z dubu na jedličku.

Přece tvoja ne-bu-du ani jednu hodinu.

4. A já chovám doma takú sekérečku,

ona mi podetne dúbek i jedličku.

A ty musíš bý-ti má lebo mi tě Pán Bůh dá.

5. A já sa udělám tú malú rybičku,

a já ti uplynu preč po Dunajíčku.

Přece tvoja ne-bu-du ani jednu hodinu.

6. A já chovám doma takovou udičku,

co na ni ulovím kdejakú rybičku.

A ty přece bu-deš má lebo mi tě Pán Bůh dá.

7. A já sa udělám tú velikú vranú,

a já ti uletím na uherskú stranu.

Přece tvoja ne-bu-du ani jednu hodinu.

8. A já chovám doma starodávnú kušu,

co ona vystřelí všeckým vranám dušu.

A ty musíš bý-ti má lebo mi tě Pán Bůh dá.

9. A já sa udělám hvězdičku na nebi,

a já budu lidem svítiti na zemi.

Přece tvoja ne-bu-du ani jednu hodinu.

10. A sú u nás doma takoví hvězdáři,

co vypočítajú hvězdičky na nebi.

a ty musíš bý-ti má lebo mi tě Pán Bůh dá.

Dohra: Ami F C F C G Ami F C F C G Ami

Rodné údolí

A D

1. Cesta má přede mnou v dáli mizí,

A E

každý krok v srdci mém zabolí,

A A7 D

zakrátko bude mi všechno cizí,

A E A

nespatřím své rodné údolí.

A D

Ref: Já volám: Na shledanou, na shledanou,

A E A

na shledanou, rodné údolí.

A D

Já volám: Na shledanou, na shledanou,

A E A

při vzpomínce srdce zabolí.

2. Oči mé nevidí, jak se stmívá,
nevidí, co jsem měl tolik rád,
jediné, co mi teď ještě zbývá,
rodnému údolí sbohem dát.

Ref: Já volám: Na shledanou, na shledanou....

3. Proč se den za každou nocí vrací,
proč se čas na chvíli nezastaví,
nemusel bych ti své sbohem dátí,
kdyby dnešní den navěky byl.

Ref: Já volám: Na shledanou, na shledanou,

Rovnou, tady rovnou

C C7

1. Tak už jsem ti teda fouk

F C

prsten si dej za klobouk

F C

nechci tě znát a neměl jsem tě rád

G7 C

to ti říkám rovnou.

C C7

R: Rovnou jó tady rovnou,

F C

rovnou jó tady rovnou

F C

prostě tě pic a nehledej mě víc

G7 C

to ti říkám rovnou.

2. Z Kentucky do Tennessee

přes hory a přes lesy

z potoků vodou, já smejuám stopu svou

to ti říkám rovnou.

R:

Růže z papíru

Dmi E7 Gmi

1. Do tvých očí jsem se zbláznil a teď nemám, nemám klid,

Ami Dmi

hlava třeští, asi tě mám rád,

E7 Gmi

stále někdo říká: vzbud' se, věčně trhá nit,

Ami Dmi

studenou sprchu měl bych si dát.

D7 Gmi

R: Na pouti jsem vystřelil růži z papíru,

C7 F A7

dala sis ji do vlasů, kde hladívám tě já,

Dmi Gmi

v tomhle smutným světě jsi má naděj na víru,

Ami Dmi

že nebe modrý ještě smysl má.

Dmi E7 Gmi

2. Přines' jsem ti kytku, no co koukáš, to se má,

Ami Dmi

tak jsem asi jinej, teď to víš,

E7 Gmi

možná trochu zvláštní v dnešní době, no tak ať,

Ami Dmi

třeba z ní mou lásku vytušíš.

Mezihra : Dmi E7 Gmi Ami Dmi E7 Gmi Ami Dmi

D7 Gmi

R: Na pouti jsem vystřelil růži z papíru,

C7 F A7

dala sis ji do vlasů, kde hladívám tě já,

Dmi Gmi

v tomhle smutným světě jsi má naděj na víru,

Ami Dmi

že nebe modrý ještě smysl

Řekni kde ty kytky jsou

G Emi C D

1. Řekni, kde ty kytky jsou, co se s nima mohlo stát,

G Emi Ami D7

řekni, kde ty kytky jsou, kde mohou být,

G Emi A7 D7

dívky je tu během dne otrhaly do jedné,

C G Ami D7 G

kdo to kdy pochopí, kdo to kdy pochopí.

2. Řekni, kde ty dívky jsou, co se s nima mohlo stát,

řekni, kde ty dívky jsou, kde mohou být,

muži si je vyhlédli, s sebou domů odvedli,

kdo to kdy pochopí, kdo to kdy pochopí.

3. Řekni, kde ti muži jsou, co se k čertu mohlo stát,

řekni, kde ti muži jsou, kde mohou být,

muži v plné polní jdou, do války je zase zvou,

kdo to kdy pochopí, kdo to kdy pochopí.

4. A kde jsou ti vojáci, lidi co se mohlo stát,

a kde jsou ti vojáci, kde mohou být,

řady hrobů v zákrytu, meluzína kvílí tu,

kdo to kdy pochopí, kdo to kdy pochopí.

5. Řekni kde ty hroby jsou, co se s nimi mohlo stát,

řekni kde ty hroby jsou, kde mohou být,

co tu kyttek rozkvétá, od jara až do léta,

kdo to kdy pochopí, kdo to kdy pochopí.

6.=1.

Stánky

G C

1. U stánků na levnou krásu,

G Cmi

postávaj a smějou se času,

G D7 G

s cigaretou a s holkou co nemá kam jít.

G C

2. Skleniček pár a pár tahů z trávy,

G Cmi

uteče den jak večerní zprávy,

G D7 G G7

neuměj žít a bouřej se a neposlouchaj.

C D7

R: Jen zahlídli svět maj na duši vrásky

G Cmi

tak málo je, málo je lásky

G D7 G

ztracená víra, hrozny z vinic neposbírám.

G C

3. U stánků na levnou krásu

G Cm

postávaj a ze slov a hlasů

G D7 G G7

poznávám, jak málo jsme jim stačili dát.

C D7

R: Jen zahlídli svět maj na duši vrásky ... 2X

Tři citrónky

A F#mi Hmi E7 A F#mi Hmi E7

1. V jedné mořské pustině ztroskotal parník v hlubině,

A F#mi Hmi E7 A

jenom tři malé citrónky zůstaly na hladině.

A F#mi Hmi E7 A

Ref: Rybaroba, Rybaroba, Rybaroba čuču... zůstaly na hladině.

A F#mi Hmi E7 A F#mi Hmi E7

2. Jeden z nich povídá Přátelé, netvařte se tak kysele,

A F#mi Hmi E7 A

vždyť je to přece veselé, že nám patří moře celé.

A F#mi Hmi E7 A

Ref: Rybaroba, Rybaroba, Rybaroba čuču... že nám patří moře celé.

A F#mi Hmi E7 A F#mi Hmi E7

3. A tak se citrónky plavili dál, jeden jim k tomu na kytaru hrál,

A F#mi Hmi E7 A

a tak se plavili do dále, až na ostrov korálový.

A F#mi Hmi E7 A

Ref: Rybaroba, Rybaroba, Rybaroba čuču... až na ostrov korálový.

A F#mi Hmi E7 A F#mi Hmi E7

4. Tam je však stihla nehoda zlá, byla to mořská příšera,

A F#mi Hmi E7 A

sežrala citrónky i s kůrou, zakončila tak baladu mou.

A F#mi Hmi E7 A

Ref: Rybaroba, Rybaroba, Rybaroba čuču... zakončila tak baladu mou.

Tři čuníci

C

1. V řadě za sebou tři čuníci jdou,

Ami

ťápají si v blátě cestou-necestou,

Dmi G

kufry nemají, cestu neznají,

Dmi G

vyšli prostě do světa a vesele si zpívají: uí uí uí ...

2. Auta jezdí tam, nákladňáky sem,

tři čuníci jdou, jdou rovnou za nosem,

ušima bimbají, žito křoupají,

vyšli prostě do světa a vesele si zpívají: uí uí uí ...

3. Levá, pravá - teď!, přední, zadní - už!,

tři čuníci jdou, jdou jako jeden muž,

lidé zírají, důvod neznají,

proč ti malí čuníci tak vesele si zpívají: uí uí uí ...

4. Když kopýtko pálí, když jim dojde dech,

sednou ke studánce na vysoký břeh,

ušima bimbají, kopýtko máchají,

chvilinku si odpočinou, a pak dál se vydají: uí uí uí ...

5. Když se spustí déšť, roztrhne se mrak,

k sobě přitisknou se čumák na čumák,

blesky bleskají, kapky pleskají,

oni v dešti, nepohodě vesele si zpívají: uí uí uí ...

6. Za tu spoustu let, co je světem svět,

přešli zeměkouli třikrát tam a zpět

v řadě za sebou, hele, támhle jdou,

pojďme s nima zazpívat si jejich píseň veselou: uí uí uí ...

Tři kříže

Am G Em

1. Dávám sbohem břehům proklatejm,

Am G Am

který v drápech má ďábel sám.

Am G Em

Bílou přídí šalupa "My grave" míří

Am G Am

k útesům který znám.

C G Em Am G Am

R: Jen tři kříže z bílýho kamení někdo do písku poskládal.

C G Em Am G Am

Slzy v očích měl a v ruce znavený lodní deník, co sám do něj psal.

2. První kříž má pod sebou jen hřích,

samý pití a rvačky jen.

Chřestot nožů, při kterým přejde smích,

srdce kámen a jméno "Sten."

R:

3. Já, Bob Green, mám tváře zjizvený,

štěkot psa zněl, když jsem se smál.

Druhej kříž mám a spím pod zemí,

že jsem falešný karty hrál.

R:

4. Třetí kříž snad vyvolá jen vztek,

Katy Rodgers těm dvoum život vzal.

Svědomy měl, vedle nich si klek...

Rec: Snad se chtěl modlit: vím, trestat je lidský,

ale odpouštět božský, ať mi tedy Bůh odpustí.

R: Jen tři kříže z bílýho kamení jsem jim do písku poskládal.

Slzy v očích měl a v ruce znavený,

lodní deník a v něm co jsem psal.

Tulácký ráno

Ami Emi Ami

1. Posvátný je mi každý ráno, když ze sna budí šumící les

Ami

a když se zvedám s písničkou známou

Emi Ami

a přezky chřestí o skalnatou mez.

Ami F G C

R: Tulácký ráno na kemp se snáší, za chvíli půjdem toulat se dál,

Ami F Em Ami

a vodou z říčky oheň se zháší, tak zase půjdem toulat se dál.

Ami Emi Ami

2. Posvátný je můj každý večer, když oči k ohni vždy vrací se zpět

Ami

tam mnohý z pánů měl by se kouknout

Emi Ami

a hned by věděl, jakej chcem svět.

Ami F G C

R: Tulácký ráno na kemp se snáší, za chvíli půjdem toulat se dál,

Ami F Em Ami

a vodou z říčky oheň se zháší, tak zase půjdem toulat se dál.

Ami Emi Ami

3. Posvátný je mi každé slovo, když lesní moudrost a přírodu zná,

Ami

bobříků sílu a odvahu touhy,

Emi Ami

kolik v tom pravdy, však kdo nám ji dá?

Ami F G C

R: Tulácký ráno na kemp se snáší, za chvíli půjdem toulat se dál,

Ami F Em Ami

a vodou z říčky oheň se zháší, tak zase půjdem toulat se dál.

Veličenstvo kat

Ami G Ami
1. V ponurém osvětlení gotického sálu
C Dmi E
kupčící vyděšení hledí do misálů
Ami F G C G (Dmi)
a houfec mordýřů si žádá požehnání,
Dmi Ami E7 Ami (G Ami G)
[: vždyť první z rytířů je Veličenstvo Kat. :]

Ami G Ami
2. Kněz-dábel, co mši slouží, z oprátky má
štolu,
C Dmi E
pod fialovou komží láhev vitriolu,
Ami F G C G (Dmi)
pach síry z hmoždířů se valí k rudé kápi
Dmi Ami E7 Ami (G Ami G)
[: prvního z rytířů, hle: Veličenstvo Kat. :]

C G F G
R: Na korouhvi státu je emblém s gilotinou,
C G F G
z ostatního drátu páchne to shnilotinou,
Dmi Ami
v kraji hnízí hejno krkavčí,
Dmi E
lidu vládne mistr popravčí.

3. Král klečí před Satanem na žezlo se těší
a lůza pod platanem radu moudrých věší
a zástup kacířů se raduje a jásá,
[: vždyť prvním z rytířů je Veličenstvo Kat. :]

4. Na rohu ulice vrah o morálce káže,
před vraty věznice se procházejí stráže,
z vojenských pancířů vstříc černý nápis hlásá,
[: že prvním z rytířů je Veličenstvo Kat. :]

R: Nad palácem vlády ční prapor s gilotinou,
děti mají rády kornouty se zmrzlinou,
soudcové se na ně zlobili,
zmrzlináře dětem zabili.

5. Byl hrozný tento stát, když musel jsi se dívat,
jak zakázali psát a zakázali zpívat,
a bylo jim to málo, poručili dětem
[: modlit se jak si přálo Veličenstvo Kat. :]

6. S úšklebkem Dábel viděl pro každého podíl,
syn otce nenáviděl, bratr bratru škodil,
jen motýl smrtihlav se nad tou zemí vznáší,
[: kde v kruhu tupých hlav dlí Veličenstvo Kat. :]

Za svou pravdou stát

Ami, G, Ami, G, Ami,
Ami, G, F, Ami, E, Ami

Ami G Ami

1. Máš všechny trumfy mládí a ruce čistý máš,
Dmi Ami E Ami
jen na tobě teď záleží, na jakou hru se dáš.

Ami E E7 Ami

R: [:Musíš za svou pravdou stát, musíš za svou pravdou stát :]

2. Už víš, kolik co stojí, už víš, co bys' rád měl,
už ocenil jsi kompromis a párkrát zapomněl

R: [:Že máš za svou pravdou stát, že máš za svou pravdou stát :]

3. Už nejsi žádný elév, co prvně do hry vpad',
už víš, jak s králem ustoupit a jak s ním dávat mat.

R: [:Takhle za svou pravdou stát, takhle za svou pravdou stát :]

4. Teď přichází tvá chvíle, teď nahrává ti čas,
tvůj sok poslušně neuhnul - a ty mu zlámeš vaz!

R: [:Neměl za svou pravdou stát, neměl za svou pravdou stát :]

5. Tvůj potomek ctí tátu, ty vštěpuješ mu rád
to heslo, které dobře znáš z dob, kdy jsi býval mlád.

6. Máš všechny trumfy mládí a ruce čistý máš,
jen na tobě teď záleží, na jakou hru se dáš

R: [:Musíš za svou pravdou stát, musíš za svou pravdou stát :] 2x

Zabili, zabili

G C Ami C G

1. Zabili, zabili chlapa z Koločavy,

G C Ami C G G C G C G

řekněte hrobaři, kde je pochovaný.

G C

Ref: Bylo tu, není tu, havrani na plotu,

G C G

bylo víno v sudě, teď tam voda bude,

G C G

není, není tu.

G C Ami C G

2. Špatně ho zabili, špatně pochovali,

G C Ami C G G C G C G

vlci ho pojedli, ptáci rozklovali.

Ref:

G C Ami C G

3. Vítr ho roznesl po dalekém kraji,

G C Ami C G G C G C G

havrani pro něho po poli krákají.

Ref:

G C Ami C G

4. Kráká starý havran, krákat nepřestane,

G C Ami C G

dokud v Koločavě živý chlap zůstane,

Ami C G

živý chlap zůstane,

Ami C G